

*Uzun yıllara dayanan dostluğu için
John Brendel'e.*

*Ađlamak için en uygun zaman, ışıkların kapalı
olduğu ve dayak yiyen birinin yardım çığlıkları attığı
gece saatleri. Dolayısıyla biraz burnunu çeksen de
seni duymazlar. Eğer biri ağladığını anlayacak olursa,
bu yayılır ve çok geçmeden, ışıklar kapanınca dayak
yeme sırası sana gelir.*

*Hücredeki çelik lavabonun üstünde bir ayna var.
On beş santim yüksekliğinde ve üstüne benden önce
burada bulunan bazı adamların adları kazınmış. Küçük
dikdörtgene bakınca, oradan bana bakan bir yüz
görüyorum, ama onu tanımıyorum. Bana benzemiyor.
Birkaç ay içinde bu denli değişmiş olamam. Dava
sonuçlandığında yeniden kendime benzeyecek miyim,
merak ediyorum.*

*Bu sabah bir adamın kafasına tepsiyle vurdular.
Biri incir çekirdeđini doldurmayacak bir şey söyledi,
bir başkası da çılgına döndü. Her yer kan oldu.*

Gardiyanlar gelip, bizi duvarın dibinde sıraya dizdiler. Başka bir gardiyanın lastik eldivenler getirmesini beklerken, yüzüne vurulan adamı masaya oturtttular. Eldivenler gelince hepsi eline taktı ve adamı kelepçeleyip revire götürdüler. Yüzü hâlâ çok kötü kanıyordu.

Hapishaneye alışsın diyorlar, ama nasıl olacak bu bilemiyorum. Her sabah uyandığımda burada bulunuşuma şaşırıyorum. Eğer dışarıdaki yaşam gerçekse, buradaki tam tersi. Yabancılarla birlikte yatıyoruz, yabancılarla birlikte kalkıyoruz, tuvalete yabancıların gözü önünde gidiyoruz. Herkes birbirine yabancı, ama yine de birbirine zarar vermek için neden buluyor.

Kimi zaman, bir filmin tam ortasına düşmüşüm gibi geliyor bana. Ne kurgusu ne de başlangıcı olan, tuhaf bir film bu. Siyah-beyaz ve net değil. Kamera zaman zaman o denli yakın çekim yapıyor ki, neler olup bittiğini anlayamıyorsun; yalnızca sesleri dinleyip, tahmin yürütebiliyorsun. Hapishane filmleri izlemiştim, ama hiç bunun gibi bir şey görmedim. Parmaklıklar ve kilitli kapılar hakkında değil bu film. Gerçek anlamda yalnız olmadığın halde yalnız olmayı ve sürekli korkmayı anlatıyor.

Sanırım buna alışmak için, gerçek sandığımı bir yana bırakıp başka bir şeyi esas almalıyım. Keşke bunun bir yolunu bulabilsem.

Belki de kendi filmimi yapabilirim. Yazıya dökebilir ve kafamda oynatabilirim. Okulda yaptığımız gibi, sahnelerin taslağını hazırlayabilirim. Yaşamımın öyküsü olur bu film. Hayır, yaşamımın değil, yaşadığım bu deneyimin. Yanıma almama izin verdikleri deftere yazarım. Adını da, savcı hanımın bana dediğinden koyarım: **CANAVAR.**

Canavar!

AÇILMA: İÇ MEKÂN: MANHATTAN TUTUKEVİ, D HÜCRE BİNASINDA sabahın erken saatleri. Kamera, soğuk görüşlü gri koridorda ağır ağır ilerler. Hücreden hücreye bağırarak tutukluların, genellikle küfreden sesleri duyulmaktadır. Seslerin çoğunun Siyahlar'a ya da Latin Amerikalılar'a ait olduğu anlaşılır. Kamera durur ve yavaşça hücrelerden birine doğru döner.

SAHNE: İÇ MEKÂN: HÜCRE. On altı yaşındaki STEVE HARMON, başı ellerinin arasında, demir bir ranzanın kenarında oturmaktadır. Kahverengi tenli, zayıf biridir. Bitişikteki ranzanın üstünde, davasının ilk duruşmasında giyeceği takım elbise ve kravat durmaktadır.

ERNIE (başka bir tutuklu) pantolonunu indirmiş, klozette oturmaktadır.

SUNSET (başka bir tutuklu) tişörtünü giymektedir.

Perde kararırken STEVE battaniyeyi tepesine çeker.

DIŞ SES (DS): Battaniyeyi başına çekmek işe yaramaz ahbap.
Bunu kesip atamazsın; gerçeğin ta kendisi bu. Asıl gerçek.

DS, adını bilmediğimiz bir TUTUKLUNUN, Tutukevi'nin asıl gerçek olduğunu anlatışıyla devam eder. Bu sırada perdede,

tıpkı Yıldız Savaşları jeneriğindeki gibi, alttan çıkıp yukarıya yükseldikçe küçülen ve en tepede bir lekeye dönüştükten sonra yok olan sözcükler belirir.

CANAVAR!

Acınası Yaşamımın Öyküsü

Başrolde
Steve Harmon

Yapımcı
Steve Harmon

Yönetmen
Steve Harmon

(Tanıtım yazıları akmaya devam eder.)

*Bir adamın yaşamının
birkaç olayla altüst oluşunun
ve ömrünün geri kalanını
parmaklıklar arkasında
geçirme olasılığının
inanılmaz öyküsü.
Bütünüyle gerçeğe
bağlı kalınarak
anlatılmıştır!*

Yazan ve Yöneten Steve Harmon

Oynayanlar...

Sandra Petrocelli
İşgüzar Savcı

Kathy O'Brien
Kuşklar içindeki Savunma Avukatı

James King
Katil

Richard "Bobo" Evans
Gammaz

Oswaldo Cruz
Şeytanlar çetesinden, kabadayı geçinen

Lorelle Henry
Tanık

José Delgado...
Cesedi bulan

Ve başrolde
16 yaşındaki Steve Harmon
Cinayetten Yargılanan Çocuk!

Manhattan Tutukevi'nde filme alındı.

Set düzenlemesi, kelepçeler ve hapisane gereçleri,
New York Eyaleti tarafından sağlanmıştır.